

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 371

гр. Варна, 03.07.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. П.
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Петя Ив. П. Въззивно гражданско дело № 20233000500249 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по в.гр.д.249/2023 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по две въззивни жалби, от всяка от страните срещу части от решение № 105/13.04.2023 г., постановено по гр.д. № 370/2022 г. по описа на Шуменския окръжен съд, както следва:

По въззивна жалба на Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” - Шумен, подадена чрез ст.юрисконсулт С. П., против решение № 105/13.04.2023 г., постановено по гр.д. № 370/2022 г. по описа на Шуменския окръжен съд **В ЧАСТТА**, с която Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението- Шумен е осъдена да заплати: - на Ж. Д. А. на основание чл.78, ал.1 от ЗДС, обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 9 854 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 14.09.2019 г. до окончателното ѝ изплащане и претърпени имуществени вреди в размер 1684.80лв., от които сумата 1384,80лв., ведно със законната лихва, считано от 16.10.2019г. и сумата 300лв., ведно със законната лихва, считано от 19.09.2019 г., до окончателното им изплащане, вследствие претърпяна на 14.09.2019г. трудова злополука, извън платеното по чл.238 от ЗМВР обезщетение; - на адв. Н. Н. Д. при ШАК, на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от ЗА сумата 1363.55лв.-адвокатско възнаграждение; - по сметка на ШОС държавна такса в размер на 461.55лв., на основание чл.78, ал.6 от ГПК.

Въззивникът е настоявал, че решението на окръжния съд в обжалваната му осъдителна част е неправилно като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила, при нарушение на материалния закон и е необосновано. Молил е за отмяната му в тази част и за отхвърляне на исквете, евентуално – за намаляване на обезщетението и присъждане на разноски, в т.ч. юрисконсултско възнаграждение. Навел е оплаквания, че съдът неправилно приложил разпоредбата на чл.78, ал.3, изр. второ на Закона

за държавният служител, предвид че ищецът е държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР и за статута на тези служители на МВР е приложим специалния ЗМВР, в чиято уредба са предвидени видовете и размера на дължими обезщетения при претърпяна телесна повреда и не били приложими нормите на общото гражданско законодателство, като се е позовал на Тълкувателно решение 1/2020 от 15.03.2023 г. на Общо събрание на Гражданската колегия на Върховен касационен съд. Сочил е, че окръжният съд, вследствие неправилна оценка на доказателствата по делото достигнал до погрешен извод, че е налице причинна връзка между трудовата злополука и търпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди, предвид, че оперативното му лечение било месец след злополуката и той имал и предхождащи травмата заболявания (гонартроза и дегенеративни промени на колянна става, идиопатична подагра), което предпоставяло и друга причина за осъществяване на резултата. Неправилен бил и изводът на съда, че пострадалият не е допринесъл за злополуката, при данните за спецификата на длъжностните му задължения и знанието му за изискванията за безопасното им изпълнение. Съдът не съобразил принципа на справедливост при определяне размера на обезщетението и не отчел, че за периода на възстановяване на служителя било изплатено и друго обезщетение от ТП на НОИ за временна нетрудоспособност, както и че той няма множество и тежки телесни увреждания и че бъдещи възможни операции и страдания не са в причинна връзка с трудовата злополука - не съставляват нейни, преки непосредствени последици. Въззивникът е заявил, че предприемането на мерки за лечение било личен избор на служителя и резултат на личното му поведение, включително и възможността му да се лекува безплатно в Медицински институт на МВР и да получи направление по НЗОК за ядрено-магнитен резонанс. При изплатени на служителя обезщетения по ЗМВР и от ТП на НОИ, надхвърлящи сумата на търсените имуществени вреди, съдът погрешно присъдил суми за такива.

Ж. Д. А., чрез адв.Д., е подал отговор на въззивната жалба, с който е оспорил същата и по съображения за неоснователност по всяко от оплакванията е молил за отхвърлянето ѝ и за потвърждаване на решението в обжалваната осъдителна част. Позовано на новонастъпили обстоятелства съгл. чл. 266, ал.2 ГПК, а именно продължаващо лечение на травмата от злополуката с постъпване в болница за периода от 19.05.2023 г. до 22.05.2023 г. и извършена на 19.05.2023 г. нова операция, е поискал приемане на писмено доказателство - Епикриза от МБАЛ „Еврохоспитал“ ООД и допускане на съдебномедицинска експертиза, изготвена от вещо лице медик, който след запознаване с пълната документация, събрана по делото в първоинстанционното производство и представени с отговора на въззивната жалба и след личен преглед на ищеца, да отговори на следните въпроси: Какво лечение е било проведено на пострадалия на 19.05.2023 г., същото в причинна връзка с травмата от 14.09.2019 г. ли е? Какви болки и страдания, като характер и интензитет е претърпял пострадалият, какви търпи в момента

и какви би търпял за в бъдеще? До какви неудобства в бита са довели получените увреждания? Има ли усложнения в здравословното състояние на пострадалия и в какво се изразява то? Какво е състоянието на пострадалия към момента и каква е прогнозата за в бъдеще?

По въззивна жалба на Ж. Д. А., подадена чрез адв.Д., срещу решение № 105/13.04.2023 г., постановено по гр.д. № 370/2022 г. по описа на Шуменския окръжен съд, **В ЧАСТТА**, с която е отхвърлен искът му по чл.78, ал.1 от ЗДС за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие претърпяна на 14.09.2019г. трудова злополука, извън платеното по чл.238 от ЗМВР обезщетение, за горницата над 9 854 лв. до пълния предявен размер от 60 000 лв и е осъден да заплати на Регионална дирекция пожарна безопасност и защита на населението-Шумен деловодни разноски в размер на 445.96лв .

Въззивникът е навел оплаквания за неправилност на обжалваното решение като постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост, като е молил за отмяната му в обжалваната му част и уважаване на претенцията до пълния ѝ размер от 60 000 лв., т.е. за присъждане допълнително на сумата от 50 146 лв., ведно с лихвите от 14.09.2019 г. до окончателното изплащане на вземането. Молил е за присъждане на сторените по делото разноски, както и на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 от ЗАдв в полза на адвоката. Сочил е, че първоинстанционният съд неправилно приложил разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД при определяне на конкретния размер на обезщетението за неимуществените вреди - претърпени от ищеца болки и страдания, като не съобразил и не отчел в пълнота техния интензитет и продължителност, липсата на пълноценен социален живот на ищеца в продължителен период от време, липсата на пълно възстановяване и лошата прогноза за в бъдеще, както и изобщо не съобразил негативното отражение на увредата върху психичното и емоционално му състояние и не определил размера на обезщетението към крайния момент на проявление предвид, че се претендира пълно обезщетение за всички вреди (в т.ч. бъдещите) и се вземат предвид и новонастъпилите факти в хода на производството по делото. Позовано на процесуално нарушение на окръжния съд – отказ да назначи своевременно поискана от ищеца комплексна съдебна психологична и психиатрична експертиза за изясняване на психичното и психологично състояние на ищеца вследствие на злополуката, е поискал от въззивната инстанция да назначи такава със задачи: 1.Какви са били психичните и психологични състояния на ищеца към момента на настъпване на процесната трудова злополука и как биха се развили същите в бъдеще, а именно в посока на деградация или на подобрене, от гледна точка на индивидуалното психично състояние? 2. Налице ли са промени в психичните и психологични състояния на ищеца след процесната трудова злополука и в какво се изразяват? 3. Какви са психичните и психологични състояния на ищеца към настоящия момент?

Ответникът Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” – Шумен, чрез ст.юк. С.П., е подал писмен отговор на въззивната жалба на ищеца, с който е оспорил същата и по съображения за неоснователност по всяко оплакванията и за правилността на решението в отхвърлителната му част е молил за потвърждаване на последното в тази част. Противопоставил се е на доказателственото искане на насрещната страна за назначаване на Комплексна съдебна психологична и психиатрична експертиза, предвид липсата на медицински показатели и документация за сравнимост на състоянието на въззивника, евентуално е молил при допускането ѝ, да бъдат поставени и следните допълнителни задачи: 1. Към момента има ли отклонения от нормалното психично състояние на въззивника и ако да в какво се изразява, както и състоянието му влияе ли върху способността му да възприема и преценя факти от обективната действителност и в рискови ситуации като например при гасене на пожар; 2. Индивидуалното му психично състояние към момента на злополуката, периода след нея и към настоящия момент позволява ли му да извършва дейности по пожарогасене в екип и другите дейности свързани с длъжностните му задължения, съобразно специфична длъжностна характеристика; 3. Към момента на настъпване на злополуката и към момента у въззивника налице ли са прояви на рисково и/или дезадаптивно поведение и какви са индикаторите за разпознаване на тези прояви, като е поискал експертизата да бъде изготвена с експертно съдействие от представители на Института по психология на МВР.

Въззивните жалби са подадени в срок от лица с правен интерес от обжалване на съответните части от решението на първата инстанция като неизгодно за всяка от тях, редовни са и допустими.

По доказателствените искания на страните:

Приложената с въззивната жалба епикриза за лечение на ищеца в периода от 19.05.2023 г. до 22.05.2023 г. касае нововъзникнал факт (след устните състезания пред първата инстанция), релевантен за делото, поради което и на осн. чл. 266, ал.2 ГПК тя следва да бъде допусната от съда като писмено доказателство. За да се отговори какво е извършено при лечението от м.5.2023 г. и то свързано ли е с трудовата злополука, са необходими специални знания от медицината, поради което и искането за назначаване на такава експертиза е основателно и следва да бъде уважено с поставените въпроси: Какво лечение е било проведено на пострадалия на 19.05.2023 г., същото в причинна връзка с травмата от 14.09.2019 г. ли е? Какви болки и страдания, като характер и интензитет е претърпял пострадалият, какви търпи в момента и какви би търпял за в бъдеще? До какви неудобства в бита са довели получените увреждания? Има ли усложнения в здравословното състояние на пострадалия и в какво се изразява то? Какво е състоянието на пострадалия към момента и каква е прогнозата за в бъдеще?

Искането на ищеца Ж. Д. А. за допускане на съдебна психологична и

психиатрична експертиза за изясняване на психичното и психологично състояние на ищеца вследствие на злоуполуката е основателно, предвид наличието на предпоставките по чл. 266, ал.3 ГПК. Твърдения за влошено здравословно състояние в тази връзка са наведени от ищеца с исковата му молба, като искането за назначаване на експертиза е заявено също още с исковата молба и се явява своевременно, като поставените за изследване въпроси са относими към спора и за отговора им са нужни специални знания. Затова, окръжният съд е допуснал процесуално нарушение като е отказал (двукратно) събиране на заключение на вещо лице по причина, че ангажираните доказателства по делото са достатъчни за изясняване на неимуществените вреди в тази връзка, както и поради липса на медицинска документация, а в мотивите на решението е отрекъл настъпването на такива вреди за ищеца, поради липсата на ангажирани доказателства за такива. От компетентността на вещото лице е и преценката дали са възможни отговори по задачите без налична медицинска документация в тази връзка и след преглед. Искането на ищеца е основателно, като съдът следва да допусне изготвяне на съдебно психолого-психиатрична експертиза от едно вещо лице –специалист в изследваната област и с поставените от ищеца въпроси: 1.Какви са били психичните и психологични състояния на ищеца към момента на настъпване на процесната трудова злоупотрека и как биха се развили същите в бъдеще, а именно в посока на деградация или на подобрене, от гледна точка на индивидуалното психично състояние? 2. Налице ли са промени в психичните и психологични състояния на ищеца след процесната трудова злоупотрека и в какво се изразяват? 3. Какви са психичните и психологични състояния на ищеца към настоящия момент? Доколкото предмета на делото не обхваща въпроса за професионалната пригодност на ищеца, ирелевантно за делото е изследването по въпросите, свързани с нея и поставени от ответника, включително с искането за експертно съдействие от представители на Института по психология на МВР, поради което и искането му следва да бъде оставено без уважение.

Предвид изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА като писмено доказателство по делото, приложената с отговора на Ж. Д. А. епикриза от 22.05.2023 г. на МБАЛ „Еврохоспитал“ ООД.

ДОПУСКА изготвяне на **съдебномедицинска** експертиза, при която вещото лице, след като се запознае с доказателствата по делото, включително и с допуснатата епикриза от 22.05.2023 г. на МБАЛ „Еврохоспитал“ ООД и след преглед на ищеца Ж. Д. А., да отговори на следните задачи: 1.Какво лечение е било проведено на пострадалия на 19.05.2023 г., същото в причинна връзка с

травмата от 14.09.2019 г. ли е? 2. Какви болки и страдания, като характер и интензитет е претърпял пострадалият, какви търпи в момента и какви би търпял за в бъдеще? 3. До какви неудобства в бита са довели получените увреждания? Има ли усложнения в здравословното състояние на пострадалия и в какво се изразява то? Какво е състоянието на пострадалия към момента и каква е прогнозата за в бъдеще?

Определя депозит за изготвяне на заключението в размер на 350 лв., вносими от бюджета на съда за вещи лица, предвид че ищецът е освободен от такси разноски по делото съгл. чл. 83, ал.1, т.1 ГПК.

НАЗНАЧАВА за вещо лице д-р В. Д. Д. – ортопед-травматолог;

УКАЗВА на вещото лице, че е длъжно да представи заключението по делото най-малко една седмица преди съдебното заседание съгл. чл. 199 ГПК.

ДОПУСКА изготвяне **съдебно психолого-психиатрична експертиза**, при която вещото лице, след като се запознае с доказателствата по делото и извърши преглед на ищеца Ж. Д. А., да отговори на следните задачи: 1. Какви са били психичните и психологични състояния на ищеца към момента на настъпване на процесната трудова злополука и как биха се развили същите в бъдеще, а именно в посока на деградация или на подобрене, от гледна точка на индивидуалното психично състояние? 2. Налице ли са промени в психичните и психологични състояния на ищеца след процесната трудова злополука и в какво се изразяват? 3. Какви са психичните и психологични състояния на ищеца към настоящия момент?

Определя депозит за изготвяне на заключението в размер на 350 лв., вносими от бюджета на съда за вещи лица, предвид че ищецът е освободен от такси разноски по делото съгл. чл. 83, ал.1, т.1 ГПК.

НАЗНАЧАВА за вещо лице д-р Румяна Василева Бояджиева – съдебен психиатър, специалист по съдебно психолого - психиатрични експертизи от списъка на вещите лица при ОС Варна.

УКАЗВА на вещото лице, че е длъжно да представи заключението по делото най-малко една седмица преди съдебното заседание съгл. чл. 199 ГПК.

Оставя без уважение искането на Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” – Шумен за допускане на следните задачи и към съдебно психолого-психиатрична експертиза: 1. Към момента има ли отклонения от нормалното психично състояние на въззивника и ако да в какво се изразява, както и състоянието му влияе ли върху способността му да възприема и преценя факти от обективната действителност и в рискови ситуации като например при гасене на пожар; 2. Индивидуалното му психично състояние към момента на злополуката, периода след нея и към настоящия момент позволява ли му да извършва дейности по пожарогасене в екип и другите дейности свързани с длъжностните му задължения, съобразно специфична длъжностна характеристика; 3. Към момента на настъпване на злополуката и към момента у въззивника налице ли са прояви на рисково

и/или дезадаптивно поведение и какви са индикаторите за разпознаване на тези прояви, като експертизата бъде извършена с експертно съдействие от представители на Института по психология на МВР.

ВНАСЯ делото за разглеждане в открито съдебно заседание, насрочено на 20.09.2023 г. от 10 ч., за която дата да се уведомят страните и вещите лица.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____